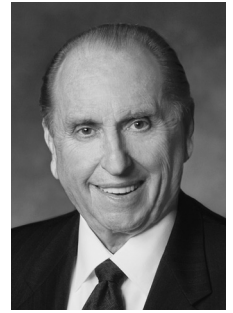

Председник
Томас С. Монсон

Одани вери и својим прецима

Шон Линфорд је имао 43 године када су он и његова супруга, Марија, и тројица њихових синова донели одлуку да напусте свој дом у Гејлију, у Енглеској, и крену на пут дуг хиљадама километара да би се прикључили свецима у долини Великог сланог језера. Оставили су свог четвртог сина који је служио мисију, продали све што су поседовали и кренули пут Ливерпула како би се укрцали на брод за *Торнион*.

Путовање морем до Њујорка, и одатле копном до Ајове, протекло је без проблема. Међутим, невоље су почеле убрзо након што су Линфордови и други свецци последњих дана који су путовали у *Торнион* напустили Ајова Сити 15. јула 1856, као део злосрећне групе са ручним колицима Џејмса Г. Вилија.

Оштри временски услови и напорно путовање узели су свој данак код многих у групи, укључујући и Џона. На крају се толико разболео и био исцрпљен да су морали да га вуку у ручним колицима. У време када је група стигла до Вајоминга, његово стање се знатно погоршало. Спасилачка екипа из Солт Лејк Ситија стигла је 21. октобра, само неколико сати након завршетка Џоновог смртничког путовања. Преминуо је рано тог јутра близу обале реке Свитвотер.

Да ли је Џон жалио што је удобност и једноставност заменио мучењем, одрицањем и тешкоћама одводећи своју породицу у Сион?

„Не, Марија,” рекао је својој жени непосредно пре

смрти. „Драго ми је што смо дошли. Ја нећу доживети да стигнем до Солт Лејка, али ти и дечаци хоћете, и нећу зажалити због свега што смо прошли ако наши дечаци могу да одрастају и подижу своје породице у Сиону.”¹

Марија и њени синови завршили су путовање. Када је Марија преминула после скоро 30 година, она и Џон оставили су заоставштину вере, служења, посвећености и жртвовања.

Бити светац последњих дана значи бити пионир, јер дефиниција пионира је „онај који иде напред да би припремио или отворио пут који ће други следити.”² Бити пионир значи знати шта је то жртвовање. Иако се од чланова Цркве не тражи да напусте своје домове да би отпутовали на Сион, они често морају да напусте старе навике, дугогодишње обичаје, и драге пријатеље. Неки донесу тешку одлуку да оставе иза себе чланове породице који се противе њиховом чланству у Цркви. Међутим, свецци последњих дана иду напред, молећи се да ће, драге им особе, ипак разумети и прихватити.

Пут пионира није лак, али ми следимо стопе највећег Пионира - Спаситеља - који је ишао испред показавши нам пут који ћемо следити.

„Хајде за мном,”³ позвао је.

„Ја сам пут, истина и живот,”⁴ рекао је.

„Дођите к мени,”⁵ позвао је.

Пут може бити тежак. Некима је тешко да поднесу подругљиве и неукусне опаске непромишљених људи који исмевају чедност, поштење и послушност Божјим

заповестима. Свет је увек омаловажавао придржавање начела. Када је Ноју речено да сагради барку, неразумни народ је гледао у небо без облака и подсмевао се и ругао - све док није дошла киша.

На америчком континенту пре доста векова људи су сумњали, оспоравали и били непослушни док ватра није прогутала Зарахемлу, земља прекрила Моронику, и вода потопила Морони. Више није било подсмевања, ругања и скаредности. Заменили су их суморна тишина и густа тама. Божје стрпљење је истекло, Његов распоред је испуњен.

Марија Линфорд никада није изгубила веру упркос прогону у Енглеској, тешкоћама на путовању до „места које је Бог . . . припремио,”⁶ и каснијим искушењима које је поднела због своје породице и Цркве.

Године 1937, на посвећењу гробног места у спомен на Марију, старешина Џорџ Алберт Смит (1870-1951) упитао је њено потомство: „Да ли ћете живети одани вери својих предака? . . . Надам се да ћете настојати да живите достојни свих жртви које су [они] поднели због вас.”⁷

Док градимемо Сион у својим срцима, својим домовима, својим заједницама, у својим земљама, сећајмо се одлучне храбрости и трајне вере оних који су дали све од себе да бисмо ми могли да уживамо у благослови-ма обновљеног јеванђеља, са надом и обећањем кроз помирење Исуса Христа.

НАПОМЕНЕ

1. Видети Andrew D. Olsen, *The Price We Paid* (2006), стр. 45–46, 136–137.
2. *The Compact Edition of the Oxford English Dictionary* (1971), „pioneer.”
3. Лука 18:22.
4. Јован 14:6.
5. Јован 7:37; такође видети 3. Нефи 9:22.
6. „Хајдемо свеци,” *Химне и песме за децу*, бр. 2.
7. Видети Olsen, *The Price We Paid*, стр. 203–304.

ПОУКА ИЗ ОВЕ ПОРУКЕ

Замолите оне које поучавате да размисле о особама у својим животима које су живеле пре њих и биле пионири за њих. Затим их упитајте када су морали да буду пионири и да припреме пут за друге. Замолите их да размисле о тренуцима када су морали да се жртвују и зашто је то било вредно. Затим их можете подстаћи да забележе своје сведочанство о „највећем Пиониру,” Спаситељу.

МЛАДИ

Одани својој вери

Председник Монсон говори о једној пионирској породици, а затим цитира председника Џорџа Алберта Смита: „Да ли ћете живети одани вери својих предака? . . . настојати да живите достојно свих жртава које су [они] поднели због вас.” Било да имате пионирско порекло или припадате првој генерацији у Цркви, да ли размишљате о примерима вере за усмеравање и снагу? Следе начини на које можете почети:

1. Направите списак особа којима се дивите. То могу бити чланови сопствене породице (прошле или садашње), пријатељи, или особе из Светих писама.

2. Запишите оне квалите које поседују који вам се допадају. Да ли је ваша мама заиста стрпљива? Можда је ваш пријатељ љубазан према другима. Можда вам се допада храброст капетана Моронија.

3. Изаберите један квалитет са свог списка и запитајте се: „Како могу стећи тај квалитет? Шта је потребно да учиним да бих га развио у сопственом животу?”

4. Напишите своје планове за развој овог квалитета и ставите га негде где ћете га често виђати, као подсетник на ваш циљ. Молите се за помоћ Небеског Оца и редовно проверавајте свој напредак. Када осетите да сте довољно развили овај квалитет, можете одабрати нови на коме ћете радити.

Не заборавите да развијањем важних квалитета не поштујемо само веру наших предака и жртве које су поднели, него исто тако можемо вршити позитиван утицај на оне око нас.

ДЕЦА

И ви сте пионир!

Пионири су особе које припремају пут који ће други следити.

Нацртајте цртеж или пронађите фотографију једног од ваших предака. Можете ли пронаћи причу о томе како су они припремили пут за вас? Наведите два начина на које можете бити пионир данас. Своје идеје можете поделити на следећој породичној кућној вечери!

Наш потенцијал за родитељство

Уз молићву и проучиће овај материјал и молиће се да сазнаће шта и треба да и поделиће. Како ће разумевање и рођласа „Породица: Прођлас свеиу” увећаићи вашу веру у Бога и блађословићи оне о којима бринеиће и реко кућној и оучавања? За више информација и о сеићиће reliefsociety.lds.org.

Вера, продица, помоћ

Било је неопходно да духовна „Божја деца буду рођена у смртности и да добију прилику да напредују ка вечном животу,” поучио је старешина Далин Х. Оукс из Већа дванаесторице апостола. „У светлу коначног циља великог плана среће верујем да су највеће благо на земљи и на небу наша деца и наше потомство.”¹

Старешина Нил Л. Андерсен из Већа дванаесторице апостола је рекао:

„Верујемо у породице и верујемо у децу...”

‘... И рече [Адаму и Еви] Бог: рађајте се и множите се, и напуниће земљу’ [1. књ. Мојсијева 1:28]...

Ова заповест није заборављена или занемарена у Цркви Исуса Христа светаца последњих дана.”²

Иако не постајемо сви родитељи у овом животу, можемо неговати децу свих узраста. Уживамо у благословима да будемо део породице Небеског Оца и

доживљавамо радост и изазове као део земаљске породице. У вечностима које су пред нама родитељство очекује многе.

Додатни стихови

Псалми 127:3; Матеј 18:3-5;
1. Нефи 7:1; Мојсије 5:2-3

Приче наших савременика

„Многи гласови у свету данас умањују значај рађања деце или предлажу одлагање или ограничавање броја деце у породици,” рекао је старешина Андерсен.

„Моје ћерке су ми недавно показале блог који је написала једна мајка хришћанка (није наше вере) са петоро деце. Она је рекла: ‘[Одрастајући] у овој култури, веома је тешко стећи библијску перспективу материнства... Деца се вреднују мање од факултета. Свакако мање од путовања по свету. Мање су вредна од могућности вечерњег изласка ради опуштања.

Мање вредна од вежбања у теретани. Мање вредна од било ког посла који можда имате или му се надате.’ Затим је додала: „Материнство није хоби, то је занимање. Не сакупљате децу јер мислите да су слађа од поштанских маркица. Није нешто што треба да чините ако имате вишак времена. То је оно за шта вам је Бог дао време.”³

НАПОМЕНЕ

1. Dallin H. Oaks, „The Great Plan of Happiness,” *Ensign*, нов. 1993, стр. 72, 75.
2. Neil L. Andersen, „Children,” *Liahona*, нов. 2011, стр. 28.
3. Neil L. Andersen, „Children,” стр. 28.

Размислите о следећем:

На које начине је наша земаљска породица попут наше небеске породице?